

سرمقاله

✱ در دنیایی که سلطه‌گران می‌کوشند علم و فناوری را انحصاری در خدمت قدرت خود نگه دارند، انقلاب اسلامی مسیر دیگری گشود؛ حکمرانی علمی با مبنای دینی و مأموریت الهی. این الگو، نه تنها دانش را هدف می‌داند بلکه آن را در خدمت «علم نافع» و پیشرفت واقعی انسان قرار می‌دهد. از روز نخست انقلاب، جوانان برآمده از مدارس و دانشگاه‌ها در خط مقدم این حرکت بودند؛ چه در سازندگی پیش از جنگ، چه در دفاع مقدس و چه در دوران بازسازی. نتیجه آن، جهشی بی‌سابقه در شاخص‌های علمی است؛ ایران پیش از انقلاب با عراق در تولید علم هم‌سطح بود، اما امروز با یک درصد جمعیت جهان، دودرصد تولید علم دنیا را در اختیار دارد و در دست کم بیست حوزه‌های تک در میان کشورهای برتر ایستاده است.

این پیشرفت علمی در حالی رخ داده است که ایران از ابعاد مختلف تحت محاصره و فشار بوده و هست؛ تحریم‌های اقتصادی بطور طبیعی بر منابع مالی پروژه‌های پژوهشی نیز اثر منفی می‌گذراند، تحریم‌های علمی کار را برای پژوهشگران و اساتید و دانشجویان سخت می‌کند و بالاخره اینکه دشمن به این ابزارها نیز بسنده نکرده و حتی از ترور دانشمندان ایرانی نیز نگذشته است.

با همه این فشارها، تحریم‌ها و ترورها، پیشرفت در علم و فناوری متوقف نشده است. پشتوانه آن، حکمرانی ولایی و راهبری هوشمندانه‌ای است که هدفگذاری، رفع موانع و هدایت سرمایه انسانی را در دستور کار داشته است. از فناوری هسته‌ای تا سلول‌های بنیادی، از نانو فناوری تا هوش مصنوعی، نمونه‌های عینی مرجعیت علمی ایران امروز در برابر چشم جهانیان است. اما حکمرانی علمی انقلاب، صرفاً به تولید دانش محدود نمی‌شود؛ این الگو علم را به زبان فارسی، فرهنگ اسلامی و اخلاق انسانی پیوند می‌زند و آن را در خدمت تمدن‌سازی قرار می‌دهد. در این مسیر، دوگانه‌های کاذب غربی چون «سنت و مدرنیته» یا «دین و علم» شکسته شده و ارزش‌های اصیل انسانی با پیشرفته‌ترین فناوری‌ها همراه شده‌اند. هدف نهایی، رسیدن به تمدن نوین ایرانی-اسلامی است؛ تمدنی که علم، اخلاق، دین، اقتصاد و فرهنگ را در یک منظومه واحد برای خدمت به بشر گرد می‌آورد. چنین مدلی، تهدیدی برای نظام سلطه است، زیرا به ملت‌ها نشان می‌دهد می‌توان هم پیشرفته بود و هم مستقل، هم علمی بود و هم اخلاقی. در جهان امروز که علم در بسیاری از نقاط به ابزار سلطه و فساد بدل شده، الگوی حکمرانی علمی انقلاب اسلامی، نه فقط برای ایران، بلکه برای همه ملت‌هایی که به دنبال عزت، استقلال و پیشرفت‌اند، الگویی عملی و الهام‌بخش است. در دنیایی که مستکبران علم را برای سلطه هر چه بیشتر سیاسی و اقتصادی و نظامی بر دیگران می‌خواهند، جمهوری اسلامی ایران علم را برای مقابله با این سلطه جویی و رسیدن همه به سعادت دنبال می‌کند. ✱

الگوی علمی الهام‌بخش

پیام صوتی خانم «یا صاحب الزمان» خطاب به نیروهای مسلح ایران؛
الله اکبر؛ این صدای ملت ایران است. سلام بر فرمانده کل قوا.
سلام بر نیروی هوافضای سپاه پاسداران. سلام بر پدافند ارتش و

سربازان گمنام امام زمان و نیروهای حافظ امنیت که شجاعانه و مقتدرانه در برابر اسرائیل کودک‌کش، از ایران اسلامی و ملت ایران دفاع کردید. ما به شما افتخار می‌کنیم و با غرور سرمان را بالا می‌گیریم و فریاد می‌زنیم: «زنده باد نیروهای مسلح و رزمندگان‌های جان‌برکف جمهوری اسلامی ایران».

KHAMENEI.IR | فارسی
@Khamenei_fa

این نکته مهم است که در جنگ تحمیلی دوازده روزه اخیر، جمهوری اسلامی #استحکام بی‌نظیر پایه‌های نظام و کشور خود را به دنیا نشان داد.

یک ایران، همدل است

گروه‌های جهادی پای کار مردم ایران

پاکسازی ساختمان، آواربرداری
و کمک به مرمت منازل مردم در
نقاط مختلف شهر تهران با همت
گروه‌های بسیج سازندگی

این شماره روزنامه تقدیم میشود به

شهید
امیدرمضانی

شش ماه بعد از نابودی اسرائیل

#آینده نزدیک

رنج‌های غزه

روشنایی خورشید از لابلای سایه تاریک و روشن پرده اتاق سرک می‌کشد؛ ولی خستگی‌هایم برای ته کشیدن سهم بیشتری از خواب را طلب می‌کنند. امروز مسافرمان از راه می‌رسد؛ منم و هزارویک کار نکرده. چه بنر خوبی شده! «نور زیارت مسجد الاقصی گوارای روح و روان‌تان» خیلی هیجان‌زده‌ام که مهمانانم را ببینم. یک خانواده چهارنفره که پدر، مسئول دوربین‌های مداربسته مسجد الاقصی است. با یکی از رفقا هماهنگ کردم که طی هفته‌ای که این خانواده اهل غزه مهمان ما هستند، کمکی باشد برای زبان گفتارم. باهم سه نفری؛ من و دوستم، بنشینیم کنار بانوی مهمان اهل غزه تا بر ایمان بگویم از رنج سال‌ها مقاومت برای نابودی اسرائیل. اینکه چگونه نشکستند تا دنیا مجاب شود که اسم و رسم صهیونیسم با فریاد دادخواهی مردمان جهان منافات دارد؟! با خودم می‌گویم بعد از تمام این اتفاقات تلخ، حالا که نحسی اسرائیل از سر مظلوم‌ترین انسان‌های جهان برداشته شده، حتماً دنیا جای بهتری برای زندگی کردن خواهد بود. با خود و وعده کردم که از این یک هفته مهمان‌نوازی، فارغ از ویت‌ترین و قباب رسانه برای ثبت واقعیت در تاریخ، از «رنج‌های غزه» کتابی بنویسم.

محمد فخری حاجی